

Sygn. akt KIO/UZP 621/08

WYROK
z dnia 4 lipca 2008 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: **Lubomira Matczuk-Mazuś**

Członkowie: **Grzegorz Mazurek**

Izabela Niedziałek

Protokolant: **Rafał Komoń**

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 4 lipca 2008 r. w Warszawie odwołania wniesionego przez „**BICKHARDT BAU POLSKA**” Sp. z o.o., ul. **Betonowa 1, 51-504 Wrocław**, od rozstrzygnięcia przez zamawiającego **Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta, ul. Długa 49, 53-633 Wrocław**, protestu z dnia 10 czerwca 2008 r.,

przy udziale **SKANSKA S.A., ul. Gen. J. Zajączka 9, 01-518 Warszawa**, zgłaszającego przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego,

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża „BICKHARDT BAU POLSKA” Sp. z o.o., ul. Betonowa 1, 51-504 Wrocław i nakazuje:

- 1) zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości 4 064 zł 00gr (słownie: cztery tysiące sześćdziesiąt cztery złote, zero groszy) z kwoty

wpisu uiszczonego przez **„BICKHARDT BAU POLSKA” Sp. z o.o., ul. Betonowa 1, 51-504 Wrocław,**

- 2) dokonać wpłaty kwoty 3600 zł 00 gr (słownie: trzy tysiące sześćset złotych) przez **„BICKHARDT BAU POLSKA” Sp. z o.o., ul. Betonowa 1, 51-504 Wrocław** na rzecz **Zarządu Dróg i Utrzymania Miasta, ul. Długa 49, 53-633 Wrocław,** stanowiącej uzasadnione koszty strony poniesione z tytułu wynagrodzenia pełnomocnika,
- 3) dokonać wpłaty kwotyzł ... gr (słownie:.....) przez na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych na rachunek dochodów własnych UZP,
- 4) dokonać zwrotu kwoty 15 936 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy dziewięćset trzydzieści sześć złotych) z rachunku dochodów własnych Urzędu Zamówień Publicznych na rzecz **„BICKHARDT BAU POLSKA” Sp. z o.o., ul. Betonowa 1, 51-504 Wrocław.**

U z a s a d n i e n i e

Odwołanie rozpoznane przez Krajową Izbę Odwoławczą zostało wniesione przez **Odwołującego – „BICKHARDT BAU POLSKA” Sp. z o.o. z siedzibą we Wrocławiu,** od rozstrzygnięcia protestu przez **Zamawiającego – Zarząd Dróg i Utrzymania Miasta z siedzibą we Wrocławiu,** w postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego, prowadzonym w trybie przetargu nieograniczonego, którego przedmiotem jest robota budowlana pod nazwą: „Remont ulicy Kamieńskiego na odcinku od ul. Żmigrodzkiej do przejazdu kolejowego”.

Ogłoszenie o zamówieniu zamieszczone zostało w Biuletynie Zamówień Publicznych nr 1, poz. 76596, 2008r. z dnia 15.04.2008 r.

Wartość zamówienia Zamawiający ustalił w kwocie przekraczającej równowartość progów unijnych dla dostaw i usług, ale nie przekraczającej dla robót budowlanych (3 957 402,09 euro).

W postępowaniu złożono 7 ofert. Zamawiający odrzucił 3 oferty, w tym ofertę Odwołującego z ceną 9 861 567,21 zł., na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007r. Nr 223, poz. 1655), podając w uzasadnieniu, że treść oferty nie odpowiada treści siwz. Zdaniem Zamawiającego, w kosztorysie „Zieleń” w poz. 9 (poz.21 w przedmiarze załączonym do siwz) przyjęto błędną ilość jednostek przedmiarowych – 1934, zamiast -1943 m³. Ponadto oferta zawiera błędy rachunkowe polegające na podaniu w kosztorysie „Oświetlenie” wartości robót netto w kwocie 4 189,78 zł, a powinno być 4 189,79 zł i w kosztorysie „Oświetlenie w rejonie przystanków autobusowych” wartości robót netto w kwocie 14 918,82 zł, a powinno być 14 918, 83 zł (pismo Zamawiającego z dnia 3.06.2008 r. nr FPP.AP.71-41-1/40286/2008, doręczone Odwołującemu w dniu 3.06.2008 r.).

Jako najkorzystniejszą, Zamawiający wybrał ofertę firmy SKANSKA S.A. z siedzibą w Warszawie z ceną 10 137 553,35 zł, tj. z najniższą ceną po odrzuconej ofercie Odwołującego.

Na czynności Zamawiającego Odwołujący wniósł w dniu 10.06.2008 r. protest, w którym zarzucił Zamawiającemu naruszenie art. 89 ust.1 pkt 2, art. 87 ust. 2, art. 88, art. 91 Pzp, tj. zaniechanie poprawienia oczywistej omyłki pisarskiej oraz omyłki rachunkowej w ofercie i odrzucenie oferty Odwołującego, a także wybranie oferty firmy SKANSKA S.A..

W uzasadnieniu protestu Odwołujący podał, że w kosztorysie ofertowym „Zieleń” w poz. 9 podał błędną ilość jednostek przedmiarowych 1934, zamiast 1943 m³, co jest oczywistą omyłką pisarską, którą Zamawiający ma obowiązek poprawić na podstawie art. 87 ust. 2 Pzp. Natomiast omyłki rachunkowe w kosztorysach „Oświetlenie” i „Oświetlenie w rejonie przystanków autobusowych”, polegające na zaniżeniu ceny o 1 grosz, Zamawiający poprawiłby gdyby oferta Odwołującego nie podlegała odrzuceniu. Odwołujący powołał się na orzecznictwo KIO i ZA dotyczące oczywistej omyłki pisarskiej.

Zamawiający oddalił protest podając w uzasadnieniu, że złożenie kosztorysu ofertowego, w którym chociażby jedna z pozycji jest wymieniona niezgodnie z przedmiarem stanowiącym załącznik do siwz, skutkuje odrzuceniem oferty. Błąd ten nie stanowi omyłki rachunkowej, nie jest też oczywistą omyłką pisarską. Jest to błąd istotny i niezgodny z siwz. Zamawiający również powołał się na orzecznictwo KIO, ZA i Sądu Okręgowego w Warszawie. Wskazał w szczególności wyrok KIO z dnia 21.12.2007r. sygn. akt KIO/UZP 1436/07 i 1451/07.

Zamawiający podał, że błędna ilość jednostek przedmiarowych w ofercie - 1934, zamiast 1943 m³, bezpośrednio wpływa na zmianę ceny ofertowej (pismo Zamawiającego z dnia 17.06.2008 r. nr FPP.AP.71-41-1/41867/2008, doręczone Odwołującemu w tym samym dniu).

Pismem z dnia 23.06.2008 r. Odwołujący wniósł odwołanie do Prezesa UZP, w którym podtrzymał zarzuty faktyczne i prawne, wskazując naruszenie tych samych przepisów, co w proteście. Jednakże w uzasadnieniu odwołania Odwołujący podał, że w jednej pozycji kosztorysu ofertowego wskazał ilości „1934”, zamiast jak być powinno „1934 m³”. Zdaniem Odwołującego jest to oczywista omyłka pisarska, o której mowa w art. 87 ust. 2 Pzp. Podstawę odrzucenia oferty zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, stanowi niezgodność treści oferty z treścią siwz. W ofercie Odwołującego niezgodność miała charakter oczywistego, niezamierzonego błędu i widocznego na pierwszy rzut oka, w powiązaniu z zaakceptowaną przez Odwołującego treścią kosztorysu inwestorskiego, który składał się na treść jego oferty.

Odwołujący wniósł o:

- 1) unieważnienie czynności odrzucenia jego oferty,
- 2) powtórzenie czynności badania i oceny ofert i uznanie oferty Odwołującego za najkorzystniejszą.

Do postępowania odwoławczego zgłosił przystąpienie wykonawca – SKANSKA S.A. z siedzibą w Warszawie, po stronie Zamawiającego. Wskazał, że ma interes prawny w przystąpieniu, bowiem wobec odrzucenia oferty Odwołującego, jego oferta jest ofertą najkorzystniejszą i została, jako taka, wybrana przez Zamawiającego. Podał, że popiera rozstrzygnięcie protestu dokonane przez Zamawiającego i stwierdził, że stanowisko Zamawiającego w przedmiocie odrzucenia oferty Odwołującego, jest zgodne z utrwaloną linią orzecznictwa sądów oraz zespołów arbitrów.

Podczas rozprawy strony podtrzymały swoje stanowiska, podkreślając:

Odwołujący – że niewłaściwie podana ilość jednostek przedmiarowych stanowi oczywistą omyłkę pisarską, która powinna być poprawiona przez Zamawiającego na podstawie art. 87 ust. 2 Pzp, zaś zmiana ceny oferty powinna być wyłącznie następstwem poprawienia oczywistej omyłki pisarskiej. Odwołujący podnosił, że doszło do błędu określanego jako „błąd czeski”, polegającego na przestawieniu cyfr: 4 i 3, co spowodowało wstawienie liczby 1934, zamiast liczby 1943.

Zamawiający – że nie jest możliwe poprawienie oczywistej omyłki pisarskiej, gdyż błędna ilość jednostek przedmiarowych 1934, zamiast 1943 m³ jest błędem, który nie kwalifikuje się do poprawienia jako oczywista omyłka pisarska lub omyłka rachunkowa w obliczeniu ceny. Zamawiający przyznał, że omyłką rachunkową w obliczeniu ceny, jest zaniżenie wartości netto w branży „Oświetlenie” i „Oświetlenie w rejonie przystanków autobusowych” o 1 grosz w obu wskazanych pozycjach. Omyłkę tę Zamawiający poprawiłby na podstawie

art. 88 ust. 1 pkt 2 lit.a Pzp, gdyby oferta Odwołującego nie podlegała odrzuceniu na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp, z uwagi na niezgodność treści oferty z treścią siwz, w zakresie jednostek przedmiarowych robót budowlanych (branża „Zieleń”).

Przystępujący – podtrzymał stanowisko zawarte w przystąpieniu do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia protestu, w zgłoszeniu przystąpienia do postępowania odwoławczego oraz stanowisko przedstawione przez Zamawiającego. Podał, że niewłaściwa ilość jednostek przedmiarowych podana przez Odwołującego w ofercie, nie jest oczywistą omyłką pisarską, ani omyłką rachunkową w obliczeniu ceny. Jest to błąd, który skutkuje odrzuceniem oferty. Wskazał, że obecnie doszło do złagodzenia rygoryzmu wynikającego z przepisów ustawy Pzp, jednakże granice tegoż rygoryzmu wyznaczają, w przedmiotowym zakresie, przepisy art. 87 i art. 88 Pzp.

Na podstawie postępowania dowodowego przeprowadzonego podczas rozprawy, w szczególności z oryginalnej dokumentacji postępowania dostarczonej przez Zamawiającego, w tym siwz, oferty Odwołującego oraz wyjaśnień stron - Odwołującego, Zamawiającego i uczestnika postępowania – Przystępującego do postępowania odwoławczego, Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła następujący stan faktyczny.

Zamawiający zawarł następujące postanowienia w siwz:

W części III siwz – Przedmiot zamówienia w pkt 2.1 Roboty budowlane - Zamawiający określił, że w zakres robót wchodzi m.inn. oświetlenie i zieleń.

W części IV siwz – Sposób przygotowania oferty - Zamawiający podał w pkt 8.1., że oferta musi zawierać formularz ofertowy wg załącznika nr I, w pkt 8.6. zestawienie kosztów zadania wg załącznika nr IV i w pkt 8.7. kosztorys ofertowy wg załącznika nr V.

W części V siwz – Sposób obliczania ceny ofertowej – Zamawiający określił, że cena ofertowa będzie sumą: ceny określonej wg cen netto na podstawie kosztorysów ofertowych, ustalonej kwoty warunkowej, kosztów ryczałtowych oraz wyliczonego należnego podatku VAT (pkt 1.). W zakresie podatku Zamawiający podał, że wykonawca będący płatnikiem podatku VAT powinien wyliczyć należny podatek zgodnie z ustawą z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. Nr 54, poz. 535) – pkt 2. W pkt 4. tej części siwz Zamawiający wskazał, że część kosztowa oferty powinna zawierać kosztorysy ofertowe na roboty budowlano-montażowe, sporządzone metodą kalkulacji uproszczonej, na podstawie m.inn. przekazanych przez Zamawiającego przedmiarów robót. Kosztorysów ofertowych nie trzeba załączać do robót rozliczanych ryczałtem.

Na podstawie powyższych postanowień siwz, cenę oferty należało obliczyć w następujący sposób: za część robót, objętych przedmiarem robót – m.inn. „Oświetlenie”, „Oświetlenie

przystanków autobusowych” i „Zieleń” – cenę należało obliczyć jako wartość kosztorysową netto, tj. iloczyn jednostek przedmiarowych i cen jednostkowych. „Razem wartość netto” poszczególnych branż należało przenieść do załącznika nr IV pod tytułem „Zestawienie kosztów zadania”. W zestawieniu tym należało także podać czynności wykonawcy wynagradzane ryczałtem, o których mowa w poz. 10, 11 i 12 oraz kwotę warunkową 5% od poz. 8. Suma wynagrodzenia ryczałtowego, kosztorysowego oraz kwoty warunkowej, stanowiła cenę ofertową netto (poz. 13). Od ceny ofertowej netto należało obliczyć podatek VAT i doliczyć go do tej ceny. W ten sposób wykonawca miał uzyskać cenę ofertową brutto (poz. 15), którą to kwotę należało podać, jako cenę brutto oferty w formularzu ofertowym, stanowiącym załącznik nr I do siwz.

Taki sam schemat przedstawienia ceny oferty Zamawiający zamieścił w § 5 ust. 1 projektu umowy nr FPU/IR..../.../2008, pt. Wynagrodzenie i zasady rozliczeń.

W załączonym do siwz przedmiarze robót w branży „Zieleń” w Lp. 9 d. 1 – Dowóz ziemi urodzajnej – Zamawiający określił, że ilość jednostek miary wyrażonej w m³ – wynosi 1943. W myśl pkt 10 siwz, Wykonawcy mieli przygotować oferty ściśle według warunków i postanowień siwz, bez dokonywania w nich zmian.

W odrzuconej ofercie w kosztorysie ofertowym dla branży „Zieleń” (str. 27), Odwołujący podał w poz. 9 d.1 Dowóz ziemi urodzajnej, ilość jednostek – 1934 m³, cenę jednostkową 15 zł oraz wartość 29 010 zł, ustaloną jako iloczyn jednostek miary i ceny jednostkowej. Następnie wartość wszystkich pozycji w branży „Zieleń” zsumował i jako „Razem wartość netto”, uzyskał kwotę 442 616,99 zł. Wartość tę wstawił w poz. 7 „Zestawienia kosztów zadania”. Od łącznej ceny ofertowej netto (wartości kosztorysowe i ryczałtowe – poz. 1 - 7 i 8 -12, w tym kwota warunkowa 5% od poz. 8) obliczył podatek VAT - poz.14 (bez podania stawki, Zamawiający tego nie wymagał), kwotę podatku dodał do wartości netto i uzyskaną sumę wskazał jako wartość brutto oferty 9 861 567,21zł. (poz. 15). Cenę ofertową brutto w tej kwocie zamieścił w formularzu ofertowym.

Nie ulega najmniejszej wątpliwości, że Odwołujący nie podał w kosztorysie ofertowym właściwej ilości jednostek przedmiarowych w branży „Zieleń”, gdyż zamiast ilości 1943, podał 1934 m³. Zaniżył wartość o 9 m³. Jest to z pewnością błąd Odwołującego. Błąd ten jednak powoduje skutki w postaci niewłaściwej ceny za „Dowóz ziemi urodzajnej”. Poprawiając ten błąd, Zamawiający musiałby poprawić w kosztorysie ofertowym ilość jednostek w poz. 9 d.1 z liczby 1934 na liczbę 1943, następnie wartość 29 010 zł zwiększyć o kwotę 135 zł (9 jednostek pomnożonych przez 15 zł) i w dalszej kolejności musiałby poprawić pozycję

„Razem wartość netto”, zwiększając o kwotę 135 zł. Poprawioną wartość netto w branży „Zieleń”, Zamawiający musiałby wpisać w „Zestawienie kosztów zadania” w poz. 7. W dalszej kolejności musiałby poprawić cenę ofertową netto, poz. 13, obliczyć właściwy podatek VAT i podać prawidłowo obliczoną, zwiększoną cenę ofertową brutto, zarówno w „Zestawieniu kosztów zadania”, jak i w formularzu ofertowym Odwołującego.

KIO zważyła, co następuje.

Różnica w cenie, wynikająca z zaniżenia przez Odwołującego w złożonej ofercie jednostek przedmiarowych o 9 m³ w branży „Zieleń” jest niewielka, gdyż wynosi zaledwie 135 zł. Jednakże fakt poprawienia ilości jednostek przedmiarowych, powodowałby konieczność dokonania przez Zamawiającego wyżej przedstawionych czynności, które nie znajdują potwierdzenia w obowiązującym stanie prawnym.

Zamawiający ma obowiązek poprawienia w tekście oferty oczywistych omyłek pisarskich oraz omyłek rachunkowych w obliczeniu ceny (art. 87 ust. 2 Pzp). Oczywista omyłka pisarska nie została zdefiniowana w ustawie Pzp, jednakże bogate orzecznictwo sądowe, arbitrażowe i KIO oraz piśmiennictwo, definiują tę omyłkę jako omyłkę bezsporną, nie budzącą wątpliwości. Polega ona zazwyczaj na niezgodnym z zamierzonym, niewłaściwym bądź mylnym użyciu wyrazu lub jego pisowni, albo też opuszczeniu jakiegoś wyrazu. Omyłka oczywista to taka, która jest widoczna na pierwszy rzut oka, bez potrzeby prowadzenia jakichkolwiek wyjaśnień. Sprostowanie oczywistej omyłki nie może prowadzić do zmiany treści oświadczenia Wykonawcy (m.inn.: wyrok ZA z 18.01.2005 r., sygn. akt UZP/ZO/0-8/05, wyrok SO w Warszawie z 22.07.2005 r., sygn. akt V Ca 592/05).

W przedmiotowej sprawie nie występuje oczywista omyłka pisarska, bowiem błąd Odwołującego polegający na wpisaniu liczby 1934 m³ jest oświadczeniem jego woli, złożonym wprawdzie niezgodnie z przedmiarem robót przekazanym przez Zamawiającego, jednakże oświadczeniem wywołującym określone skutki prawne. Zamawiający miał prawo na podstawie błędu przyjąć również, że Odwołujący zaoferował w swojej ofercie „Dowóz ziemi urodzajnej” w ilości jednostek 1934 m³, zamiast 1943 m³. Zwłaszcza, że działania matematyczne dotyczące obliczenia ceny oferty zostały dokonane prawidłowo, przy uwzględnieniu ilości jednostek 1934 m³.

Również błędu Odwołującego nie można zakwalifikować jako omyłki rachunkowej w obliczeniu ceny, gdyż Wykonawca nie popełnił omyłki rachunkowej przy dokonywaniu działań matematycznych.

W przeciwieństwie do oczywistej omyłki pisarskiej, ustawodawca określił w art. 88 Pzp sposób poprawiania omyłki rachunkowej w obliczeniu ceny. Artykuł ten zawiera zamknięty katalog sposobów poprawiania omyłek rachunkowych w obliczeniu ceny oferty. Każda inna omyłka rachunkowa, która nie jest możliwa do poprawienia na podstawie art. 88 Pzp, jest podstawą do odrzucenia oferty, zgodnie z art. 89 ust. 1 pkt 6 Pzp. Odwołujący, poproszony podczas rozprawy o wskazanie podstawy prawnej, na mocy której Zamawiający mógłby doprowadzić do zgodności treści oferty Odwołującego z treścią siwz, w zakresie zaniżonej ilości jednostek przedmiarowych i skutków tego zniżenia, przekładających się na cenę oferty, nie był w stanie wskazać takiej podstawy, ponieważ przepis art. 88 Pzp nie przewiduje takiej możliwości. Jedynie na podstawie art. 88 ust. 1 pkt 2 lit.a Pzp Zamawiający poprawiłby omyłkę rachunkową w obliczeniu ceny, polegającą na podaniu ceny netto w branży „Oświetlenie” i „Oświetlenie w rejonie przystanków autobusowych” (kwotę 4 189,78 zł poprawiłby na kwotę 4 189,79 zł i kwotę 14 918,82 zł poprawiłby na kwotę 14 918,83 zł, jako efekt prawidłowo dokonanego zsumowania poszczególnych pozycji kosztorysu). Omyłka rachunkowa w obliczeniu ceny polega m.inn. na błędnym zsumowaniu poszczególnych pozycji (postanowienie SN z dnia 21 czerwca 1967 r., sygn. akt II CZ 48/67, komentarz pod redakcją Włodzimierza Dzierżanowskiego – LEX 2007 – tekst oraz wyrok ZA 05.07.2005 r., sygn. akt UZP/ZO/0-1605/05). Wskazana omyłka rachunkowa w obliczeniu ceny netto w ofercie Odwołującego („Oświetlenie” i „Oświetlenie w rejonie przystanków autobusowych”) poprzez zniżenie ceny o 1 grosz w dwóch pozycjach, nie stanowiła podstawy do odrzucenia oferty Odwołującego.

Przytaczany przez Odwołującego wyrok KIO z dnia 20 marca 2008 r. sygn. akt KIO/UZP 206/08 i 211/08, nakazujący zamawiającemu zmianę średnicy sworzni montażowych z 19 mm na 21 mm, dotyczy takiej sytuacji, gdy sworznie były określone za pomocą 4 parametrów – średnicy 21 mm, łba 32 mm, długości 220 mm i masy 0,662 kg. W przypadku błędu polegającego na podaniu średnicy 19 mm, zamiast 21 mm, KIO nie miała wątpliwości, że pozostałe parametry sworzni identyfikują ten element w sposób niewątpliwy.

W prowadzonym postępowaniu odwoławczym występuje zupełnie inny stan faktyczny, bowiem brak jest w ofercie Odwołującego jakichkolwiek innych danych, które pozwoliłyby na nie budzącą wątpliwości identyfikację, że istotnie Odwołujący popełnił oczywistą omyłkę pisarską.

Zmiana ilości jednostek zamówienia, bądź zmiana parametrów produktu nie stanowi w ukształtowanej linii orzeczniczej, oczywistej omyłki pisarskiej (m.inn. wyrok ZA z

07.04.2005 r., sygn. akt UZP/ZO/0-611/05, wyrok KIO z dnia 21 grudnia 2007 r., sygn. akt 1436/07 i 1451/07).

Na podstawie powyższych ustaleń, KIO stwierdziła, że Zamawiający odrzucając ofertę Odwołującego, nie naruszył przepisów art. 89 ust. 1 pkt 2, art. 87 ust. 2, art. 88 i art. 91 Pzp, które wskazał Odwołujący w proteście i w odwołaniu.

Wobec powyższego KIO orzekła na podstawie art. 191 ust. 1 Pzp, jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 191 ust. 6 i 7 ustawy Pzp, stosownie do wyniku postępowania, uwzględniając koszty wynagrodzenia pełnomocnika Zamawiającego, na podstawie rachunku złożonego do akt sprawy, zgodnie z § 4 ust. 1 pkt 2 lit. b rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 lipca 2007 r. w sprawie wysokości oraz sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym i sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 128, poz. 886).

Stosownie do art. 194 i 195 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2007r. Nr 223, poz.1655)) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych do Sądu Okręgowego we Wrocławiu.

Przewodniczący:

.....

Członkowie:

.....

.....